

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **R. L.**, narozená dne X.
t. č. v X.

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2022, č. j.: KRPA-301180-35/ČJ-2022-000022-MIG

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2022, č. j.: KRPA-301180-35/ČJ-2022-000022-MIG, jímž jí byla podle ustanovení § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění, která byla stanovena rozhodnutím žalované ze dne 15. 9. 2022, č. j.: KRPA-301180-14/ČJ-2022-000022-MIG, a to o dobu 90 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že doba prodloužení zajištění je nadbytečná, byla překročena též lhůta k ověření totožnosti žalobkyně, komunikace mezi institucemi s dlouhou lhůtou nemůže jít žalobkyni k tíži, úvahy o zmaření správního vyhoštění nejsou dostatečně odůvodněné, žalovaná též po celou dobu nezkoumá, zda důvody pro zajištění nadále trvají, neopatruje si nové podklady, zdůvodnění prodloužení zajištění je nedostatečné, není zřejmé, z čeho je vyvozena realizovatelnost správního vyhoštění v dané lhůtě, mělo být využito zvláštních opatření, odůvodnění stanovení doby prodloužení zajištění je nepřezkoumatelné, doba zajištění obsažená ve výroku je nepřiměřená.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Prodloužení doby zajištění bylo nezbytné, doba prodloužení o 90 dnů byla plně v souladu se zákonnými limity, učiněné závěry byly řádně odůvodněny, byly učiněny veškeré kroky k realizaci správního vyhoštění, jež nebylo dosud vykonáno pro objektivní překážku, u žalobkyně existuje nebezpečí, že zmaří výkon správního vyhoštění, její předešlé jednání demonstruje neúctu k právnímu řádu České republiky, do země přijela bez platného cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, a to za pomoci převaděčů skrytě v dodávce, z území EU odmítá odcestovat a zatajuje informace o své totožnosti, s Velvyslanectvím Tuniské republiky je dobrá spolupráce ohledně návratu vlastních občanů, správní vyhoštění dosud nebylo možno realizovat, jelikož žalobkyně nedisponovala platným cestovním dokladem, reálný předpoklad výkonu vyhoštění existuje, a to ve stanovené době trvání zajištění, realizace vyhoštění je tak možná, při stanovení délky prodloužení zajištění byla reflektována nutnost zajistit vše potřebné, probíhá komunikace s domovskou zemí žalobkyně, není dána překážka trvalejší povahy, jež by zabráňovala výkonu vyhoštění, po vyřízení náhradního cestovního dokladu je vyhoštění možné, nechť žalobkyně vycestovat znemožnila užití mírnějších opatření. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 9. 2022 ve 13:30 hodin byla žalobkyně na polní cestě v katastru obce Sedlec u Mikulova ve skupině jedenácti cizinců kontrolována policejní hlídkou; během kontroly se zjistilo, že nedisponuje platným cestovním dokladem ani platným povolením k pobytu, měla být v rodinném poměru s jednou osobou ze skupiny cizinců; následně byla policií téhož dne zajištěna (úřední záznam ze dne 14. 9. 2022, č. j.: KRPB-196082-1/ČJ-2022-060026).
6. Dne 15. 9. 2022 bylo vydáno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění žalobkyně dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a bodu 4 z.p.c. (oznámení o zahájení správního řízení ze dne 15. 9. 2022, č. j.: KRPA-301180-9/ČJ-2022-000022-MIG).
7. Během účastnického výslechu, z něž byl vyhotoven protokol ze dne 15. 9. 2022, č. j.: KRPA-301180-10/ČJ-2022-000022-MIG, žalobkyně uvedla, že se narodila v X., je státní příslušnicí Tuniska a trvale žije na tuniské adrese, nikdy neužívala jiné jméno, nemá ani v minulosti neměla jinou státní příslušnost, je zdravá, s žádnou nemocí se neléčí, cestovní Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

doklad ztratila v Srbsku, jiný doklad totožnosti nevlastní, je vdaná a bezdětná, manžel byl zajištěn spolu s ní, finanční prostředky má jen na cestu, na území České republiky se nenachází osoba, jež by za ni mohla složit finanční kauci, nemá hlášenou ani pevnou adresu pobytu, neví, zda by se mohla chodit hlásit na policii, v Tunisku má rodiče a sourozence; uvádí jména rodičů i sourozenců, dvou bratrů; sdělila, že bratři nežijí v Tunisu, není jí známa překážka, která by bránila jejímu vycestování, jen nemají skoro žádné peníze, z vlasti odcestovala spolu s dalšími lidmi z Tunisu letecky do Turecka, přestoupila na let do Bělehradu, tam ztratila cestovní doklad, vízum neměla, jelikož pro Tunisany není v Srbsku potřeba, v Srbsku zaplatili převaděči 2 000 € na osobu, aby je dostali přes hranici do Maďarska, tam je čekal řidič s dodávkou, spolu s dalšími lidmi jeli bez přestávky až do České republiky, tam je řidič vysadil v lese asi kilometr od rakouských hranic, když se pěšky přesouvali na nádraží, zkontrolovala je policie, nikde jinde ji policie nekontrolovala, cíl jejich cesty je Rakousko, dodávkou jeli přes Slovensko, převaděče kontaktovali telefonicky, v táboře v Srbsku jim dali telefon nějaký Syřané, cílem cesty je Rakousko, kde chtějí požádat o azyl, tady v České republice žádat nechťejí, současné neoprávněnosti pobytu si je vědoma, z vlasti vycestovala kvůli chudobě a špatným podmínkám k životu, v zemi původu jí nehrozí žádné nebezpečí, není kontaktní, nemá žádnou doručovací adresu, bude-li jí chtít správní orgán doručit písemnost, žádá o ustanovení opatrovníka.

8. Rozhodnutím žalované ze dne 15. 9. 2022, č. j.: KRPA-301180-12/ČJ-2022-000022-MIG, bylo žalobkyni podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a bodu 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce tří let, současně jí byla v souladu s ustanovením § 118 odst. 3 téhož zákona stanovena doba k vycestování z území EU do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, resp. ode dne ukončení zajištění; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že nebyly shledány důvody znemožňující žalobkynino vycestování dle ustanovení § 179 z.p.c. a její vycestování je možné. K správnímu vyhoštění správní orgán přikročil, jelikož žalobkyně pobývala na území bez platného cestovního dokladu, ač k tomu nebyla oprávněna, a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyla oprávněna. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala, Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutím ze dne 11. 11. 2022, č. j.: CPR-35525-3/ČJ-2022-930310-V236, odvolání zamítlo a potvrdilo rozhodnutí žalované.
9. Žalovaná pak vydala rozhodnutí ze dne 15. 9. 2022, č. j.: KRPA-301180-14/ČJ-2022-000022-MIG, jímž byla žalobkyně podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) z.p.c. zajištěna za účelem správního vyhoštění, a to na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 10. 2022, č. j.: 20 A 44/2022 – 24, zamítl.
10. Sociální pracovnice během pohovorů zjistila, že žalobkyně nechce být v žádném případě vyhoštěna do vlasti, v případě předběžného oznámení se bude, jak lze předpokládat, realizaci správního vyhoštění bránit, proto se doporučuje, neoznamovat realizaci předem (upozornění na odmítání vyhoštění do země původu ze dne 22. 11. 2022).
11. Ředitelství cizinecké policie informovalo, že veškeré dokumenty týkající se zjištění totožnosti žalobkyně a vystavení náhradního cestovního dokladu byly zaslány dne 3. 10. 2022 na Velvyslanectví Tuniské republiky, dosud nebyla doručena žádná odpověď, v předchozích případech byla s velvyslanectvím velmi dobrá spolupráce, doba odpovědi ze strany velvyslanectví je minimálně dva až tři měsíce, někdy i déle, po ověření totožnosti Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

budou následovat další časově náročné úkony, které mohou trvat až 40 dnů, realizovat správní vyhoštění nebude možné v době současného zajištění, tj. do 12. 12. 2022 (přípis Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 6. 12. 2022, č. j.: CPR-30908-05/ČJ-2022-930311-T221).

12. Dne 7. 12. 2022 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.
13. Následně tuniské velvyslanectví informovalo, že žalobkyně není tuniským orgánům známa, proto jí nemůže být poskytnut cestovní doklad, její manžel tuniským orgánům znám je a bude mu vydáno povolení k cestě do vlasti (přípisy Velvyslanectví Tuniské republiky ze dne 9. 12. 2022, č. 196/2022/CL a 198/2022/CL).
14. Dne 27. 12. 2022 bylo od žalobkyně vyžádáno podání vysvětlení zaznamenané v protokolu, č. j.: KRPA-301180-37/ČJ-2022-000022-MIG.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 172 odst. 5 z.p.c.
17. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) z.p.c. *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
18. Podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
19. Podle ust. čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) *každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.*
20. Nejprve se soud vyjádří ke stavu, který zde byl v době rozhodování žalované. K uvedenému dni by napadené rozhodnutí obstálo.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

21. Námitka nepřiměřené délky (prodloužení) zajištění a jejího nedostatečného odůvodnění není důvodná. Den před vydáním napadeného rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ve svém přípisu vysvětlilo předpokládaný časový rámec realizace správního vyhoštění, upozornilo na možnou prodlevu stran odpovědi od tuniského velvyslanectví i na další úkony potřebné k realizaci vyhoštění, které mohou samy o sobě proces prodloužit zhruba o dalších 40 dnů. V daném rámci se prodloužení délky zajištění o 90 dnů jeví jako zcela pochopitelné a přiměřené konkrétní situaci žalobkyně, která ztratila cestovní doklad a neměla u sebe ani jiný doklad totožnosti. Žalovaná se pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí délkou zajištění řádně zabývala na s. 5 a 6, kde mj. odkázala právě na časový rámec předpokládaný Ředitelstvím služby cizinecké policie, jako zásadní potíže byla shledána absence cestovního dokladu žalobkyně, s ohledem na to i na předpokládanou délku navazujících úkonů je třeba odůvodnění žalované považovat za logické a ústící v závěr o přiměřenosti délky prodloužení zajištění, úvahy žalované byly rovněž vyhovujícím způsobem individualizovány na případ žalobkyně. Nic nenasvědčuje ani porušení povinnosti dle ustanovení § 126 písm. a) z.p.c., poněvadž ještě den před vydáním napadeného rozhodnutí důvody zajištění jednoznačně trvaly, o čemž svědčí podrobné vyjádření Ředitelství služby cizinecké policie k realizovatelnosti vyhoštění, jež zároveň představuje nový vysoce relevantní podklad nad rámec materiálů, na kterých bylo založeno původní rozhodnutí o zajištění.
22. Důvodnou nelze shledat ani námitku nerealizovatelnosti správního vyhoštění. Požadavek na realizovatelnost správního vyhoštění i její řádné odůvodnění vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) již v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, č. j.: 7 As 79/2010 – 150, publ. pod č. 2524/2012: *„Správní orgán má povinnost se zabývat v řízení o zajištění cizince podle § 124, § 124b nebo § 129 zákona o pobytu cizinců možnými překážkami správního vyhoštění, vycestování nebo předání tohoto cizince podle mezinárodní smlouvy v případech, kdy jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo v řízení vyšly najevo. V takové situaci je povinen možné překážky před rozhodnutím o zajištění cizince předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince alespoň potenciálně možné. O zajištění cizince nelze rozhodnout, pokud zákonný účel omezení osobní svobody cizince nebude pravděpodobně možné uskutečnit. Správní orgán je naopak povinen v takovém případě cizince neprodleně propustit na svobodu.“* Výkon správního vyhoštění se v případě žalobkyně jako nerealistický nejevil, naopak. Ředitelství služby cizinecké policie, jak již bylo popsáno výše, mělo výkon vyhoštění za zcela realistický, k čemuž poskytlo dostatečně podrobný časový rámec, pouze zdůraznilo potřebu delší doby, než byla doba trvání zajištění uložena původním rozhodnutím. Žalovaná se realizovatelností správního vyhoštění dostatečně zabývala v napadeném rozhodnutí na s. 6 a 7, konstatovala neexistenci překážek trvalejší povahy a vše řádně odůvodnila, a to jak absenci hrozeb v zemi původu, jež by výkonu správního vyhoštění bránily, tak možnost akceptace žalobkyně jako tuniské státní příslušnice tuniskými státními orgány (ověření totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu). Překážku realizovatelnosti správního vyhoštění nepředstavuje ani chudoba v zemi původu a snaha usadit se a pracovat v EU; socioekonomická motivace překážkou vyhoštění není.
23. V případě žalobkyně nebylo taktéž možné přistoupit k uložení zvláštních opatření dle ustanovení § 123b odst. 1 z.p.c. Žalobkyně sama během účastnického výslechu dne 15. 9. 2022 v zásadě negovala všechny okolnosti, jež by potenciálně mohly vést k uložení zvláštních opatření (s. 3 protokolu), a pozdější vývoj správního řízení na tom nic nezměnil. Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Naopak o pokračující neochotě k návratu do vlasti, a tedy též trvajícím nebezpečí zmaření výkonu správního vyhoštění, a to v míře neumožňující uložit zvláštní opatření, svědčilo vyjádření sociální pracovnice ze dne 22. 11. 2022, kdy bylo zjištěno, že žalobkyně a její manžel, s nímž je vedeno řízení souběžně, „za žádných okolností nechtějí být vyhoštěni do země původu. Na základě získaných poznatků, lze předpokládat, že se v případě předběžného oznámení budou bránit realizaci správního vyhoštění.“ Žalovaná v napadeném rozhodnutí (s. 4 a 5) řádně a důkladně odůvodnila, proč nebylo možné přistoupit k uložení zvláštních opatření, přičemž se zabývala každým opatřením zvlášť, a to individuálně s ohledem na konkrétní situaci žalobkyně.

24. Ke dni svého vydání by tudíž napadené rozhodnutí obstálo, soud však s ohledem na mezinárodní závazky České republiky dále zkoumal, zda nenastala po vydání rozhodnutí nějaká skutečnost, jež by trvání zajištění bránila. Uvedený požadavek vyplývá z ustanovení čl. 5 odst. 4 Úmluvy (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2019, č. j.: 9 Azs 193/2019 – 48). Soud však neshledal žádnou zásadní okolnost, kvůli níž by mělo dojít k prolomení ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., tj. prolomení přezkumu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud si povšiml, že dne 21. 12. 2022 byl žalované dodán přípis tuniského velvyslanectví ze dne 9. 12. 2022, podle nějž není žalobkyně tuniským státním orgánům známa, proto jí nemůže být poskytnut náhradní cestovní doklad. Ani uvedené dle soudu nezakládá nerealizovatelnost správního vyhoštění. Předně, žalobkynin manžel byl tuniskými orgány identifikován a náhradní cestovní doklad mu bude poskytnut, žalobkyně uvedla údaje některých rodinných příslušníků, jež mohou představovat vodítko v další snaze o její identifikaci, a žalovaná nerezignovala na snahu žalobkyni identifikovat a rozhodnutí realizovat, naopak činila další kroky, které by k realizaci vyhoštění mohly vést (dne 27. 12. 2022 a dle vyjádření žalované k žalobě též dne 23. 1. 2023 bylo s žalobkyní provedeno podání vysvětlení). Ani s přihlédnutím k nové skutečnosti proto nelze usuzovat na nerealizovatelnost správního vyhoštění, resp. takový závěr by zatím byl předčasný, žalovaná se nadále pokouší výkon správního vyhoštění uskutečnit a s ohledem na výše uvedené konkrétní skutečnosti nejde o snahu zjevně marnou. Na žalované nicméně bude, aby v souladu s ustanovením § 126 písm. a) z.p.c. v dalším řízení kontinuálně bedlivě sledovala, zda je realizace správního vyhoštění nadále alespoň potenciálně možná.
25. Žalovaná tudíž napadeným rozhodnutím ani předcházejícím řízením neporušila základní zásady a elementární procesní ustanovení správního řízení ani ustanovení čl. 8 Listiny základních práv a svobod či čl. 5 Úmluvy. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, vše nezbytné řádně odůvodněné a doba zajištění zvolena přiměřeně konkrétním okolnostem.
26. O návrhu na odkladný účinek žalobě rozhodováno nebylo, neboť bylo v krátké lhůtě rozhodnuto o věci samé.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.